

Kerülgetem egyre, ami lényegem.
(Erről szólt minden egyenes szavam és
epés énekem.) A „mégis” csapdáját.
Az állhatatos bukást. Hogy el mégsem
kerülhetem, régen megsejtett tudás.
Úgy élek egy újabb nélkülél tovább,
hogy lélegzésem is hőstett. És persze
alku. Meg: árulás.